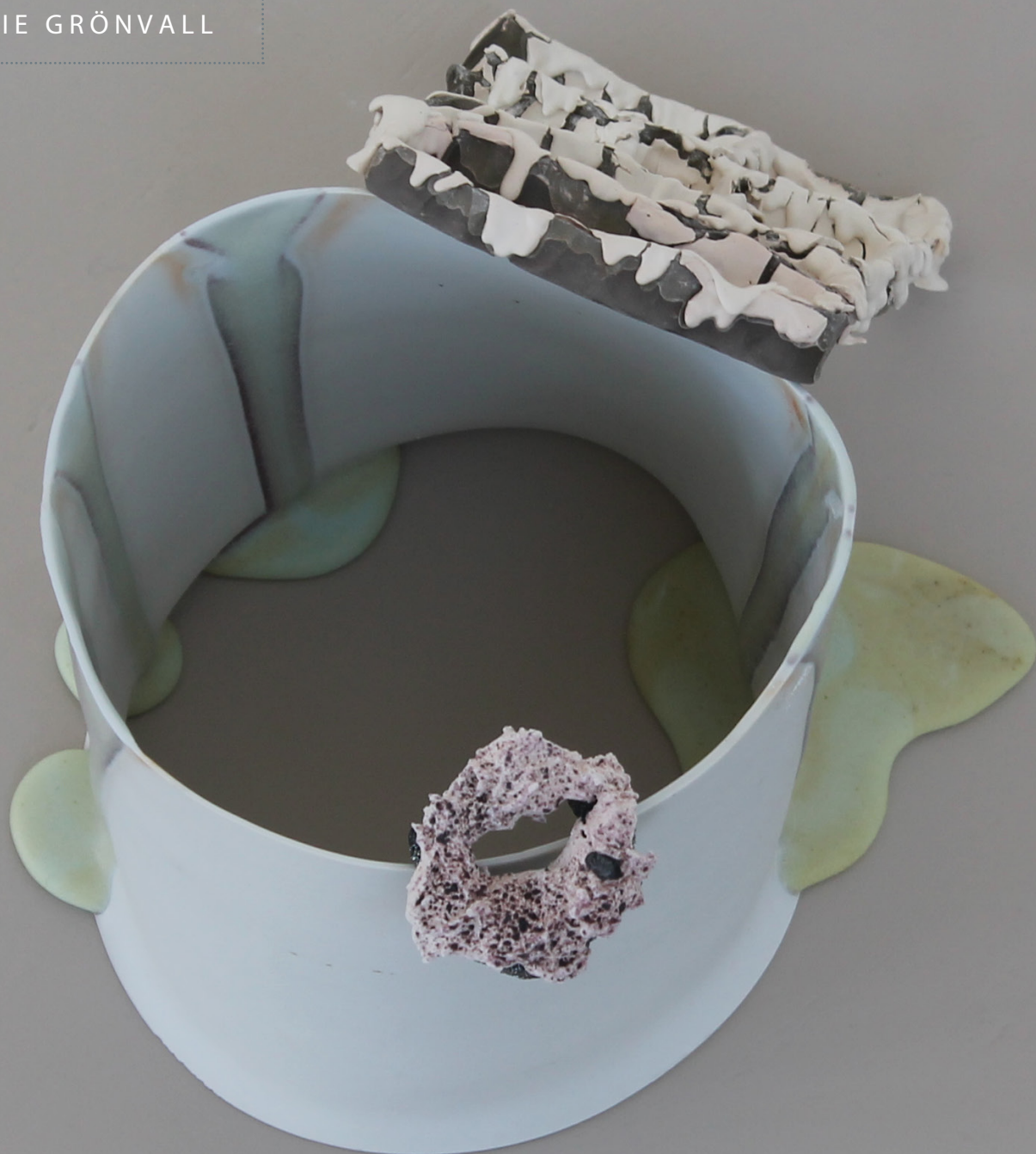

DET KERAMISKA ARKIVET

EMELIE GRÖNVALL

KURSANSVARIG • DAVID CARLSSON

HANDLEDARE • ANNA PERSSON

EXAMINATOR • MIA E GÖRANSSON

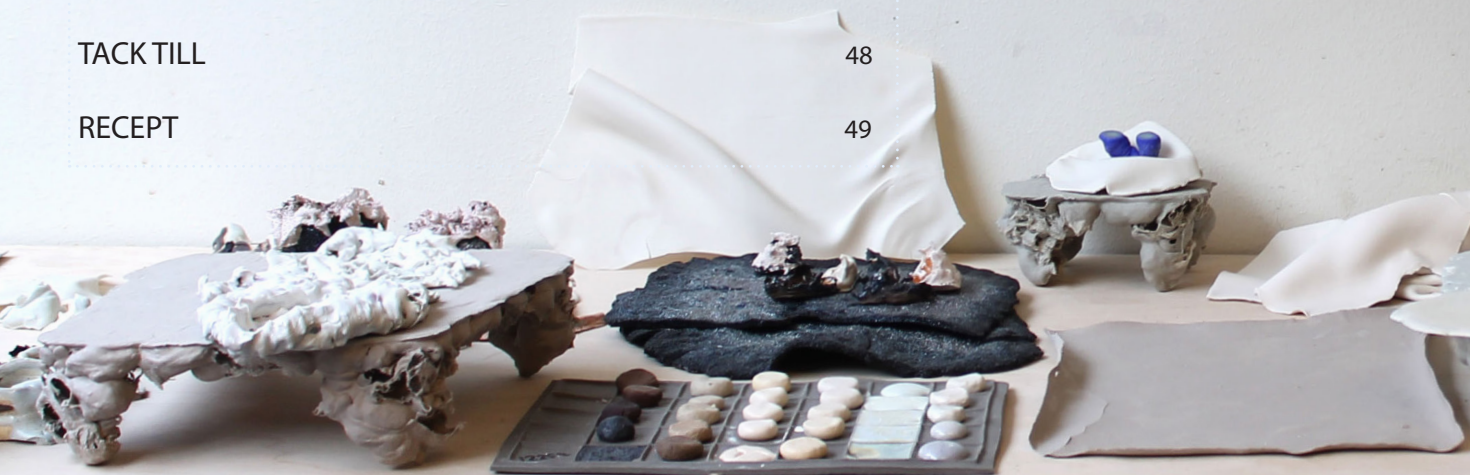
OPPONENT • LINDA KARLSSON

DET KERAMISKA ARKIVET

Ett arbete som handlar om mitt samlande
av diverse ytor, strukturer, konsistenser och färger.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INLEDNING	6
BAKGRUND	7
PROCESSEN • ETT SÖKANDE ARBETE	10
IMPROVISERA	12
NÄR JAG FANN GLITTRET	16
LERA OCH GLASYR • GLASYR OCH LERA	20
FY TUSAN, HUR SKA DETTA GÅ	26
GÅ UPP I FORMAT	28
FORMER SOM ALTERNERAS	34
KOMPOSITION	35
EXAMINATION • INSTALLATION	41
SLUTSATS • RESULTAT	45
KÄLLHÄNVISNING	47
TACK TILL	48
RECEPT	49

Inte karla eller
glasera som
jag brukar.

INLEDNING

I min värld är konsten ett rum där vi får möjlighet och utrymme att uttrycka oss, se hur något fungerar och låta en tanke eller känsla växa fram. Mitt examensarbete befinner sig i ett rum och i det rummet har jag valt att gå förbi det jag redan vet för att hitta något nytt. Jag vill blockera stigarna som leder till det jag redan vet om lera och istället hitta andra vägar som leder mig in på nya spår. Jag vill inte stirra mig blind på vissa tekniker, former och inriktningar, utan fortsätta mitt sökande efter något nytt. Jag vill våga ta risker, vill våga misslyckas och försöka igen för ofta kan just ett misslyckande leda till något nytt och lyckat.

I mitt arbete kommer jag att undersöka:

Vad som händer när jag försöker sluta styra leran och låter leran styra mig.

Kommentar från Liza Johansson, Textilkonst, "Jag ser framför mig en klump med lera som ligger på bordet. Du sitter på en stol och stirrar på den. Samtidigt som du säger: styr mig då!" Precis så vill jag känna!

Hur ska jag kunna arbeta okontrollerat och intuitivt med lera och se bortom mina erfarenheter och kunskaper?

Genom att improvisera och låta leran styra vill jag se om jag kan överraska mig själv.

Kan jag skapa volym och struktur med glasyr?

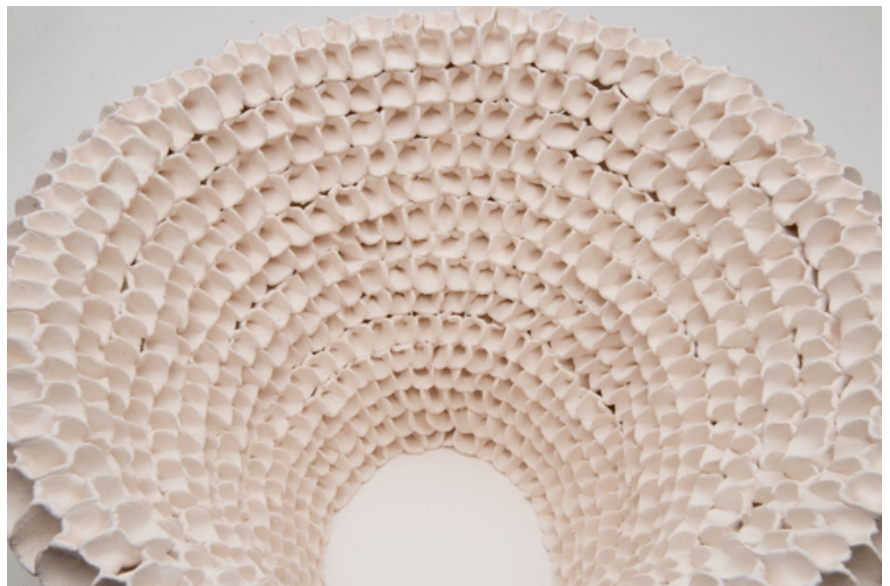
Jag undrar om det är med glasyr som jag kan hitta något nytt och spännande. Vad händer om jag arbetar med glasyr på samma sätt som jag bygger med lera och tvärtom? Varför inte blanda samman materialen?

Kan jag hitta estetiska värden genom intuition och okontrollerade händelser med lera?

Genom det oförutsägbara experimenterandet med lera och glasyr hitta en tilltalande estetik?

TIDIGARE ARBETEN
KONTROLLERADE OBJEKT

TIDIGARE ARBETEN
OKONTROLLERADE
OBJEKT

BAKGRUND

Det bästa jag vet är att göra prover, testa materialen och se förvandlingen i ugnen. Jag är helt enkelt nyfiken! Det finns något fascinerande och förväntansfullt med att arbeta med lera och glasyr och inte kunna se den slutgiltiga formen eller färgen som sker i ugnen. Sen den stund jag insåg att det finns mer till keramik än att göra en teservis, har jag inte kunnat sluta experimentera med lera. En fråga jag ständigt ställer mig själv är – vad kan man inte göra med lera? Min egen förvåning, förundran och nyfikenhet är det som har tagit mig hit där jag är i dag. Det är också den som driver mig framåt till att utforska lerans möjligheter.

Min utbytestermin på University of the Arts i Philadelphia resulterade i att jag började arbeta friare med lera. Intuition kom att bli en viktig del i min process, likaså leken. Vi hade en kurs som hette Formalism, där jag undersökte relationen mellan keramiska objekt och det negativa utrymmet. Jag byggde former intuitivt utan att tänka på relationen dem emellan eller hur de skulle bli. Genom experimenterande sammanfördes sedan dessa former för att utforska det negativa utrymmet som uppstod i mötet.

I tidigare projekt har jag inte lagt lika mycket eftertanke på det färdigbrända resultatet. Min fokusering har legat på de enskilda objektens formspråk. Sammanförandet av dem gjorde det tydligt för mig att processen fortsätter även efter att föremålen/objekten är brända. Då börjar ett annat slags byggande med keramiken, ett annat sätt att utveckla formspråket. Jag kommer i mitt examensarbete fortsätta på detta spår. Undersöka hur sammanförandet av olika former kan påverka varandra.

Under kursen Formalism började mitt samlade av diverse ytor, strukturer och färger - mitt keramiska arkiv.

PROCESSEN

Mitt projekt handlar om ett sökande och ett behov av att få experimentera. Jag har letat och upptäckt.

En inspiration för mig är den danska keramikern Christina Schou Christensens. I hennes process är det materialet som styr henne. Hon kan för varje bränning förstå mer hur materialet ter sig i ugnen. Men det är trots allt i ugnen som hennes kontroll försvinner och där resultaten bli oförutsägbara. Samtidigt som hon fortsätter att vara mottaglig för möjligheterna som hennes experimenterande kan ge henne. Jag tänker på hennes arbete som lekfullt, kletigt, mjukt och färgglatt. Funderingar om vad det är för material hon använder poppar upp i huvudet och frågor som,

Varför ska vi använda redskapen så som man alltid har gjort? Vad händer när jag inte gör det jag brukar göra med lera?

Detta blir ingången till mitt arbete. Jag vill hitta lekfullheten i arbetet och inte arbeta med lera efter en speciell teknik. Jag försöker hitta nya metoder eller bara inspireras av andra materials tekniker. Det har jag gjort förr och det har lett till nya upptäckter. Nästan som att jag vill göra revolt mot de traditionella teknikerna. Inte göra så som jag alltid brukar göra. Det är svårt.

Jag började mitt projekt med att använda mig av materialen jag hade på min plats. Där fann jag burkar med infärgad porslinslera från mitt första år på HDK. Jag öppnade dem och hällde ut det på tyg och försökte få det så tunt som möjligt. Tog två burkar med olika färger och började kladda på tyget. Kändes som att jag målade, fast med lera.

ETT SÖKANDE

Min process består av tre delar:

IMPROVISERA

GÅ UPP I FORMAT

KOMPOSITION

Hur kan jag arbeta okontrollerat och intuitivt med lera trots att jag har erfarenheter och kunskaper om detta material? Det är en av mina frågeställningar. Funderingar om det okontrollerade och hur jag kan uppnå det cirkulerar i huvudet. Kommer på mig själv att nästan kontrollera tanken att vara okontrollerad.

Efter en handledning med Anna Persson pratar vi om intuition och slump. Är det genom att lura mig själv som jag kommer förbi mina kunskaper om lera? Hon nämner ordet improvisation, ett ord som kommer att sammanfatta delar av min process och arbetsmetod. Men det är med hjälp av mina erfarenheter och kunskaper som jag kommer in på nya spår med lera. Inte genom att jag försöker bortse från dem.

IMPROVISERA

När jag hör ordet improvisation tänker jag på musiker, dansare och skådespelare. För att kunna improvisera använder de sig av sina tidigare erfarenheter och kunskaper de har samlat på sig. Jag läser på Språktidningens (2013) hemsida om ögonblickskonst som uppstår genom improvisation. En studie som amerikanska forskare har gjort där de magnetröntga hjärnorna på en grupp män samtidigt som de rappar visar att, citat "Den kreativa hjärnan tycks verka innan vi är medvetna om det; i studien med freestyle-rapparna kunde forskarna se att impulsen att rappa uppstod innan insikten om handlingen nådde hjärnan." Under improvisation släpper en del av kontrollen och vi hamnar i ett tillstånd av flow, där allt flyter på och vad som helst kan hända. Studien vill visa att improvisation sitter i våra händer och i huvudet.

NÄR JAG BÖRJAR IMPROVISERA

Hälla ut lera

Doppa bomull i lera

Bygga med Egyptian Paste

Blanda i glasyr i lera

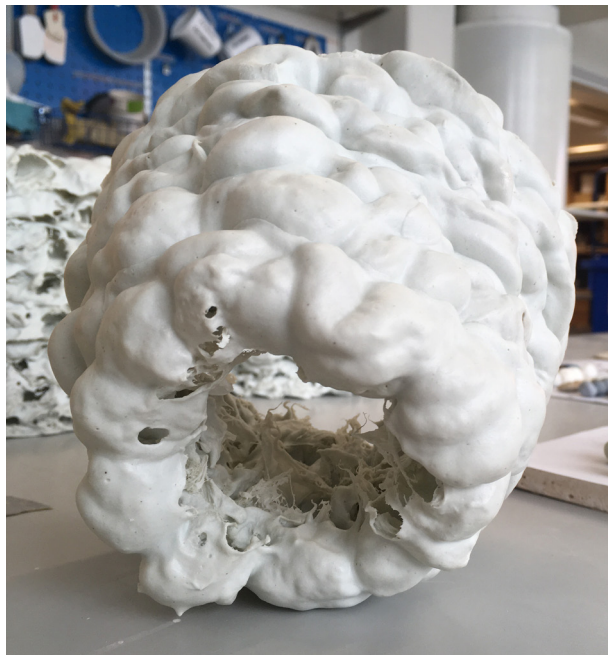
Hälla ut glasyr

Doppa bomull i glasyr

Spruta ut glasyr och lerblandning

Spruta, måla med lera och glasyr på bomull

Idag blev jag glad när jag började forma bomull i lera. Fluffigt, mjukt, ihålligt. Jag använder gipsformar för snabbare torkning och andra ytor, släta. Sedan bygga på med bomullslera.

BOMULLSFORMER I PORSLIN

Jag tycker om metoden med att doppa den fluffiga bomullen i blöt lera och bygga bit för bit. När den är bränd uppstår flera hålrum, där bomullsstussarna har suttit.

Min process började med att jag blandade ihop ett recept av porslinslera, som på leran uppfattas som mjuk, både innan och efter bränning. Leran påminner nästan om vispad grädde. Jag började med att doppa bomullstussarna i lera och satte ihop dem lite hejvilt. Nu kommer jag in i ett tillstånd av flow och en rytm uppstår mellan handen och den kladdiga leran och vad som sker är att jag improviserar. Jag såg framför mig hur jag ville göra en stor form av porslinstäckta bomullstussar och följa hur formen på dem förvandlades i ugnen.

Liza Johansson på Textilkonst pratade i sitt arbete om det taktila seendet, om hur man tror att något ska kännas genom att se på föremålet, men när man tar på föremålet blir upplevelsen och känslan något helt annat. Så upplever jag formerna jag gör av bomull. Ibland ser de ut som att de smälter, sjunker ihop, de ser fluffiga ut, men när jag sedan rör vid dem blir upplevelsen något helt annat. Jag möts av ett hårt skal och kanterna på föremålet går lätt sönder vid beröring.

NÄR JAG FANN GLITTRET

Vem kunde tro att något så spännande kunde komma ut ur ugnen bara genom att blanda bakpulver och bikarbonat med glasyringredienser. Blandningen kallas för Egyptian Paste och recepten fick jag av min lärare James Makins på University of the Arts i Philadelphia. Blandningen består av mycket kvarts och alkali frita och väldigt lite eller ingen lera alls. Det är salterna i sodan, bakpulvret, kalciumkarbonatet och litiumkarbonatet som flyttar sig upp till ytan under torkning och utvecklar ett vitt skum. Det vita skummet smälter under bränning och bildar en glaserad yta. Vid bränningen använder jag en temperatur mellan 850°C till 1050°C. När jag fick se resultaten av bränningen visste jag genast att jag ville experimentera vidare med detta material.

Av James Makins 34 recept valde jag ut 15 som jag ville utforska närmare. I dessa 15 blandade jag i fyra olika oxider - Mangandioxid, kopparoxid, kopparkarbonat och koboltoxid. Att arbeta med Egyptian Paste går väldigt fort. I samma stund som jag har en blandning kan jag börja arbeta med den och nästa dag när det vita skummet har uppenbarat sig kan jag bränna det. Metoden är kladdig och svårhanterlig och kräver att jag arbetar med handskar. Dessutom spricker det lätt. Men det är verkligen värt allt arbete för vilken överraskning jag fick när jag öppnade ugnen och såg glittret.

Glittret fascinerar mig verkligen, det får mig att tänka på stjärnhimlen, rymden, stenar men också på bensinfläckar. Jag grips av tanken på alla möjligheter och experiment som materialet kan ge och som jag ännu inte har utforskat tillräckligt. Det finns flera vägar jag kan gå och flera blandningar, oxider och färgkroppar att testa. Hur ter sig materialet i en annan storlek eller ihop med lera och glasyr? Det återstår att se.

Egyptian Paste är magiskt. Nu har jag fått fram bensin fläck, en glittrig sådan dessutom.

LERA OCH GLASYR • GLASYR OCH LERA

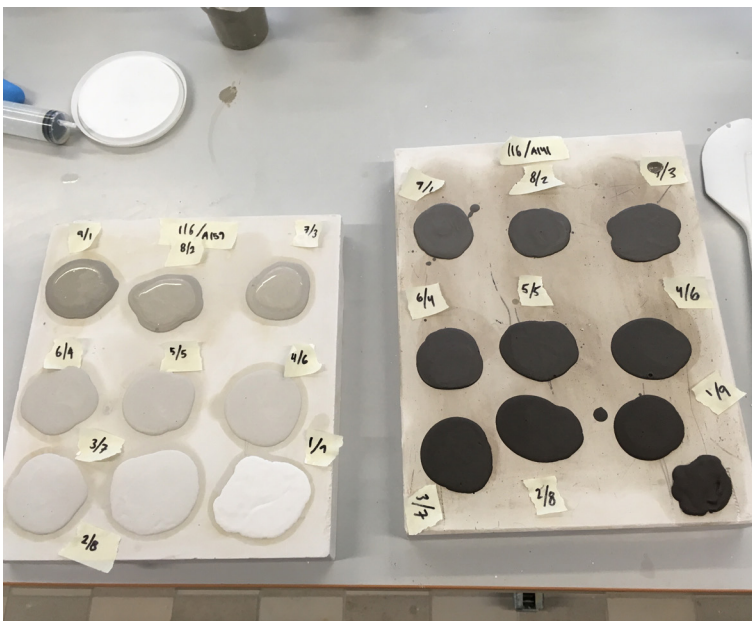
I början av projektet frågar jag mig själv om det är med glasyr som jag kan hitta något nytt och spännande. Vad händer om jag arbetar med glasyr på samma sätt som jag bygger med lera och tvärtom? Varför inte blanda samman materialen?

Jag återkommer till att göra prover. Jag vill veta hur blandningen beter sig i ugnen så att jag kan bränna de slutgiltiga föremålen tillsammans med andras arbeten utan att något förstörs. Men det är inte hela sanningen, som jag skrev i början av rapporten så älskar jag att göra prover. Jag blir exalterad över min nyfikenhet och förväntan på hur resultatet kommer se ut. Med tester får jag ny kunskap och erfarenhet.

Jag bestämde mig för att göra prover med 10-steg av lera och glasyr. 1 del lera och 9 delar glasyr, 2 delar lera och 8 delar glasyr osv. Därefter brände jag det i 1225 grader i oxidation för att se hur mycket blandningarna smälte ut.

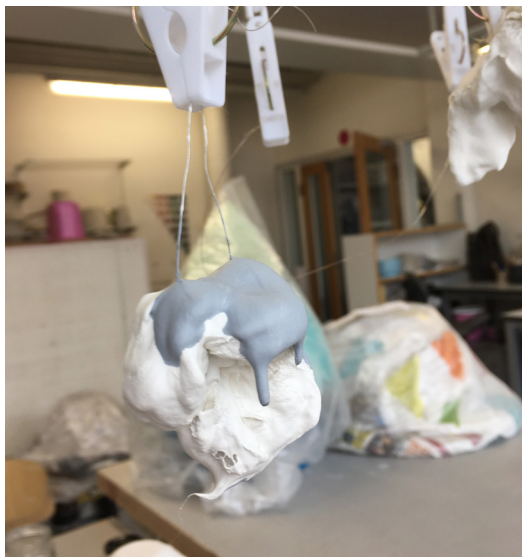

13 februari • Blandningen med lera & porslin blev lyckad. Så roligt! Nu ska jag testa att bygga. — 1225°C

JAG IMPROVISERAR OCH ÄR INNE I ETT FLOW MED MATERIALLEN. DET LÅTER OCH DET ÄR KLADDIGT. JAG HÅLLER OCH DOPPAR BOMULL I LER- OCH GLASYRBLANDNINGEN. NÄR JAG ANVÄNDER SPRUTAN BILDAS TOPPAR AV BERG. DET SER MJUKT UT OCH JAG BÖRJAR TÄNKA PÅ GLASS. DROPPAR SOM PÅMINNER OM ISTAPPAR UPPSTÅR PÅ BOMULLSFORMERNA SOM JAG HAR HÄNGT FRÅN EN KLÄDNYPA.

EFTER BRÄNNING

Än så länge har jag bara testat tre olika glasyrer, A159, A155 och A141. En kristallglasyr, sidenmatt glasyr och en torr glasyr. Spänningen jag kände under tiden de var i ugnen var nästan jobbig. Jag hade ingen aning om hur resultatet skulle bli. När jag öppnade ugnen och fick se formerna som jag hade byggt, sprutat, hållt och doppat tappade jag hakan. Vilka ytor, färger och former som hade uppstått. Jag fick samma känsla som första gången jag upptäckte glittret.

Nu vill jag göra mer och testa mer. Hur betar sig andra glasyrer ihop med lera. Jag började med några prover med olika delar lera och glasyr och brände dem i gas. Det blev så lyckat! I reduktion fick jag fram fler variationer, både i färg och nyans, strukturer och vissa delar smälte ihop och bildade härliga former tillsammans. Färgerna var intensivare och fick mer lyster. Nu visste jag att jag ville fortsätta med flera reduktionsbränningar.

Upptäckten med glasyr och lera blev så lyckad att jag kom helt på sidospår från Egyptian Paste och glittret. Jag valde att fortsätta med glasyr för nyfikenheten och lusten till att utforska den metoden var så stor.

OXIDATION

REDUKTION

SNABBA RESULTAT

För att få fram snabba resultat har jag struntat i den ordning som man oftast jobbar efter:

Vanlig process

BYGGa - TORKA - SKRÖJA - GLASERA - BRÄNNA - FÄRDIGT

Min process

BLANDA - BYGGA / KLADDA - BRÄNNA - LEKA / BYGGA - KOMPOSITION

Jag känner mig mer fri med materialet och kan leka med både form och olika konsistenser. Fri på så sätt att jag kan kladda, hälla, doppa och inte riktigt veta vad resultat blir, men när jag arbetar enligt min process kan jag redan efter tre dagar få svar direkt.

21 mars.
Nu är dessa i gasugnen
& jag är nervös. Hoppas de
inte har smält för mycket.
Förstört ugnen eller i värsta
fall andras saker... Emmas.

FY TUSAN, HUR SKA DETTA GÅ

Okej, jag vet att jag skrev att jag inte vill eller ska kontrollera leran och att det är just i ugnen som min kontroll försvinner. Men att plåga mig själv i två dygn för att få veta hur materialet beter sig när formerna inte längre är "prover". Då börjar jag tvivla något på min idé. Jag oroar mig för ugnen även om jag säkrat upp med keramiskt fiber, som skyddar sättplattorna, men mest oroad är jag när jag bränner tillsammans med andras examensarbeten. Bara tanken på att förstöra någon annans arbete ger mig en knut i magen. vid blotta tanken att jag skulle förstöra någons arbete. Så här har jag plågat mig själv genom hela arbetet och ändå så fortsätter jag. Jag intalar mig att det är för att resultaten blir så bra.

Det oväntade och förutsägbara lockar mig. Vad händer med materialet i ugnen och hur påverkar det formen, färgen och det transparenta.

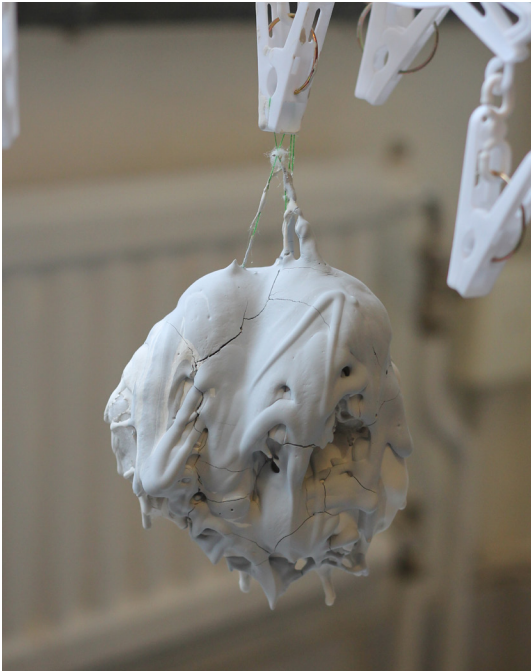
GÅ UPP I FORMAT

Det är Lynda Benglis konst som har fått mig att vilja gå upp i format. Jag funderar på om det är genom att gå upp i format som jag kan släppa på kontrollen och leka ännu mer med materialen. Jag blev introducerad för konstnären Lynda Benglis först i höstas och kände en lekfullhet i hennes konst. Hon arbetar i stora format, stora högar med färg och skum som liknar rinnande lava och skulpturer som är monterade på vägen och ger en känsla av gravitation och tyngd. Enligt The Art Story (u.å) var hon en av de första konstnärerna som gjorde skulpturer av färg. Hon hällde ut färg på duken, men slutade inte där utan tog sin process ett steg längre och hällde färg rakt ner på golvet och lät väggar och hörn bli ett med verket.

Under arbetets gång har jag kämpat med frågan "Vad är det jag gör och vart är det på väg? Behöver det bli något?". Kan det få vara abstrakt och bara få vara konst? Citat av Benglis från en artikel i The Guardian;

"You can say, 'Is there the influence of Greece?' or 'Do these works look like the sea?' Those things are all there, but there are many other associations. I think all good art is really abstract. That's how it transcends cultural differences. That's how it speaks to us.

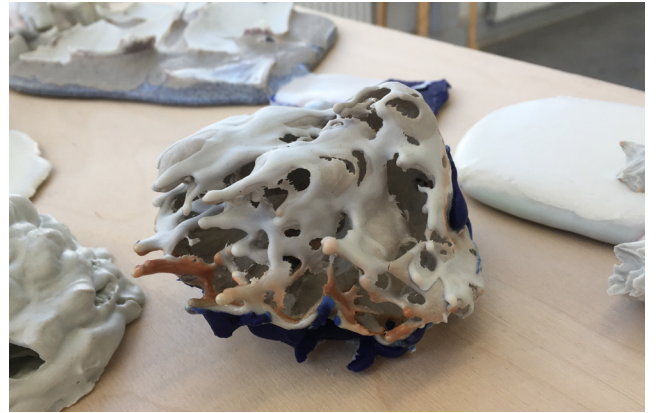
Jag har märkt att många får associationer från mina upptäckter med materialet. De ser stenar, sniglar, koraller, bensin eller något de inte kan beskriva med ord. Mitt arbete är abstrakt fast det väcker många känslor och minnen till liv hos betraktaren.

Varje improvisation jag har gjort har resulterat i ny kunskap för mig. Jag har lärt mig hur materialet beter sig både innan och efter bränning och jag trodde att jag inte kunde improvisera mer, men där hade jag fel. I andra delen av mitt arbete har jag valt att gå upp i format och då visade det sig att materialen inte betedde sig så som jag trodde att de skulle göra utefter proverna jag hade fått fram. Till exempel visade det sig vara svårt att bygga på höjden för i ugnen smälte formerna och började gå sin egna väg.

Det är leran och jag och nu ska vi ta beslut... jobbigt! Jag vill gå upp i format, men materialet är inte lika tillåtande. Glasyr och lerblandningen är inte plastiskt och spricker lätt. Men det bästa med den här metoden är ändå att jag kan arbeta väldigt fort och lekfullt. Det är kladdigt. Jag kan i princip bränna det nästa dag. Jag bestämmer mig för att göra former som cylindrar och kvadrater, fast det känns tråkigt. Jag tror att anledningen till varför jag har velat göra dem är för att jag vill experimentera med materialet och inte formerna. Jag upptäcker nya saker hela tiden.

Ett av målen var att få fram former som jag inte kunde föreställa mig eller åstadkommit på egen hand. Det komiska är att jag ändå blir förvånad när resultatet av dessa konkreta former inte längre har kvar sin ursprungliga form. I ugnen skedde en transformation - formerna alternerades. Precis det jag ville. Jag börjar nu också bygga former i porslinslera och håller på flera lager med glasyr och lägger klumpar av glasyr uppe på kanterna. kommer denna metod också att påverka formen. Jag får vänta och se.

Att ett examensarbete kunde vara så roligt, det visste jag inte. I princip varje gång när jag har öppnat ugnen har det känts som julafton och vilka presenter jag har fått! Från reduktionsbränningarna har jag fått fram former och färger som jag inte hade kunnat tänka mig. Klumparna och högarna av glasyr- och lerblandning har i ugnen smält ut och bildat en form eller ibland flera former. Det är mjuka sidenmatta ytor blandat med sträva, matta ytor. Platta former som samtidigt som de har en struktur. Vad gäller färger och nyanser, ibland pastelliga och ibland intensiva. Bomullen som alltid finns med i mitt arbete är inte längre är fluffig, utan har sjunkit ihop och bildat en ny form av färger och hålrum. Glasyr som har smält ut och behållt sin ursprungliga form, samtidigt som alla delar sitter ihop med varandra, en fascinerande upptäckt! Jag har upptäckt metoder som talar sitt eget språk och bildar oväntade former och strukturer.

FORMER SOM ALTERNERAS

KOMPOSITION

Den tredje och sista delen i mitt examensarbete består av att bygga upp skulpturer av alla delar jag har fått fram under processen. Enligt min tidsplan i projektbeskrivningen borde detta skett i mitten av arbetet. Vad är det som har hindrat mig? Jag har allting uppradat på ett bord. Dags att ta nästa steg, men det är så roligt att jag inte kan sluta hålla, bygga, spruta, kladda, doppa, hänga. Jag vill fortsätta bygga, gå upp i format, bygga större och större. Jag har fler idéer som jag vill utforska och de flyger runt i huvudet på mig.

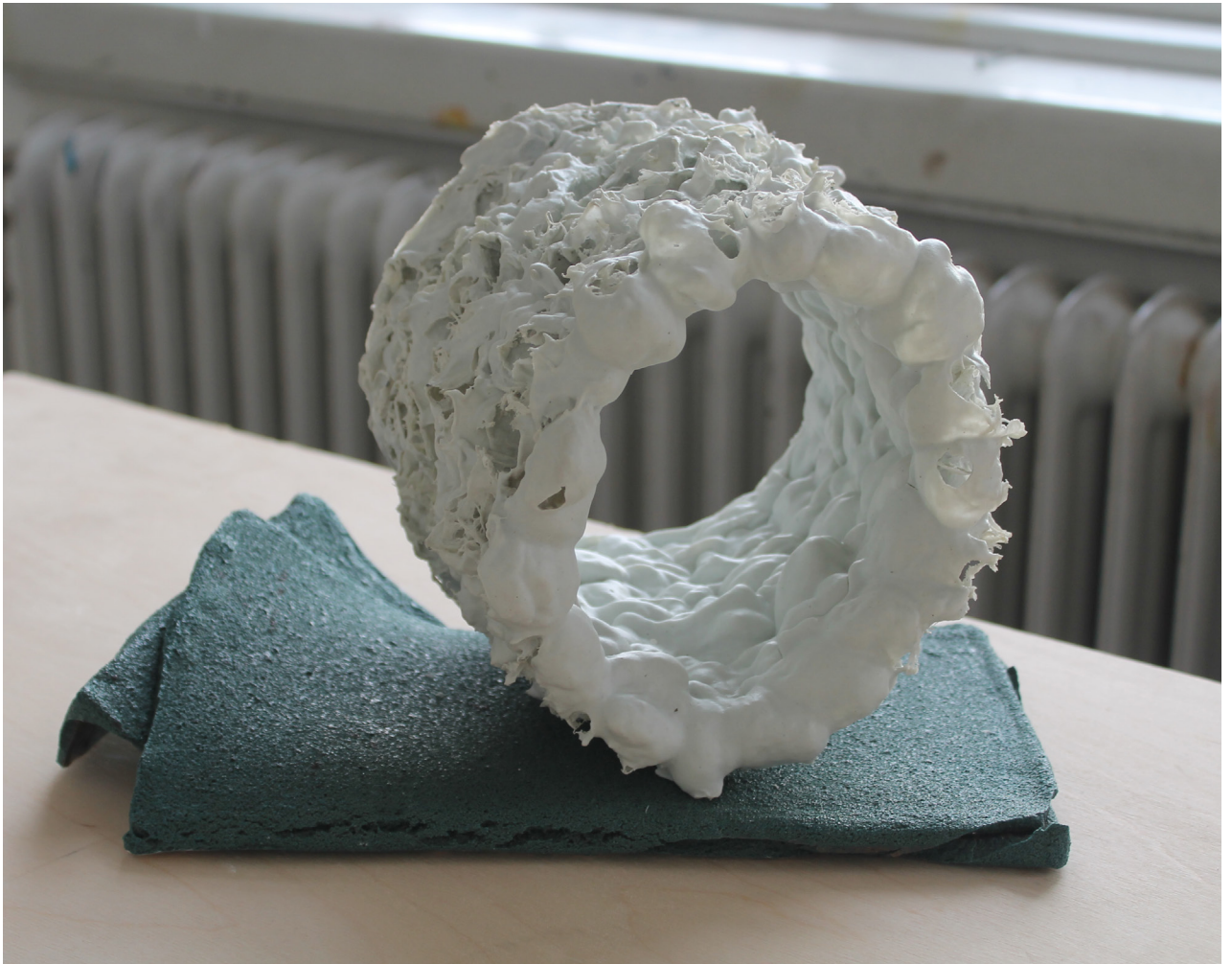
Under hela mitt arbete har jag försökt släppa kontrollen. Men jag väljer att avsluta den sista delen av mitt arbete med att ta tillbaka kontrollen. Nu är det dags för steg.

Det var under påsken som jag började leka och bygga med alla delar från min process. Det är svårt och frustrerande. Det är jobbigt att ta beslut. När blir något färdigt? Jag kan hålla på i oändlighet med att forma nya kompositioner. Jag försöker vara lekfull även nu och fortsätter våga ändra och flytta, till och med våga behålla. När känns en komposition rätt? Är det när jag sätter ihop objekt som inte har med varandra att göra? Är det så det uppstår ett samband? Ett samband mellan formerna, mellanrummen, ytorna och färgerna?

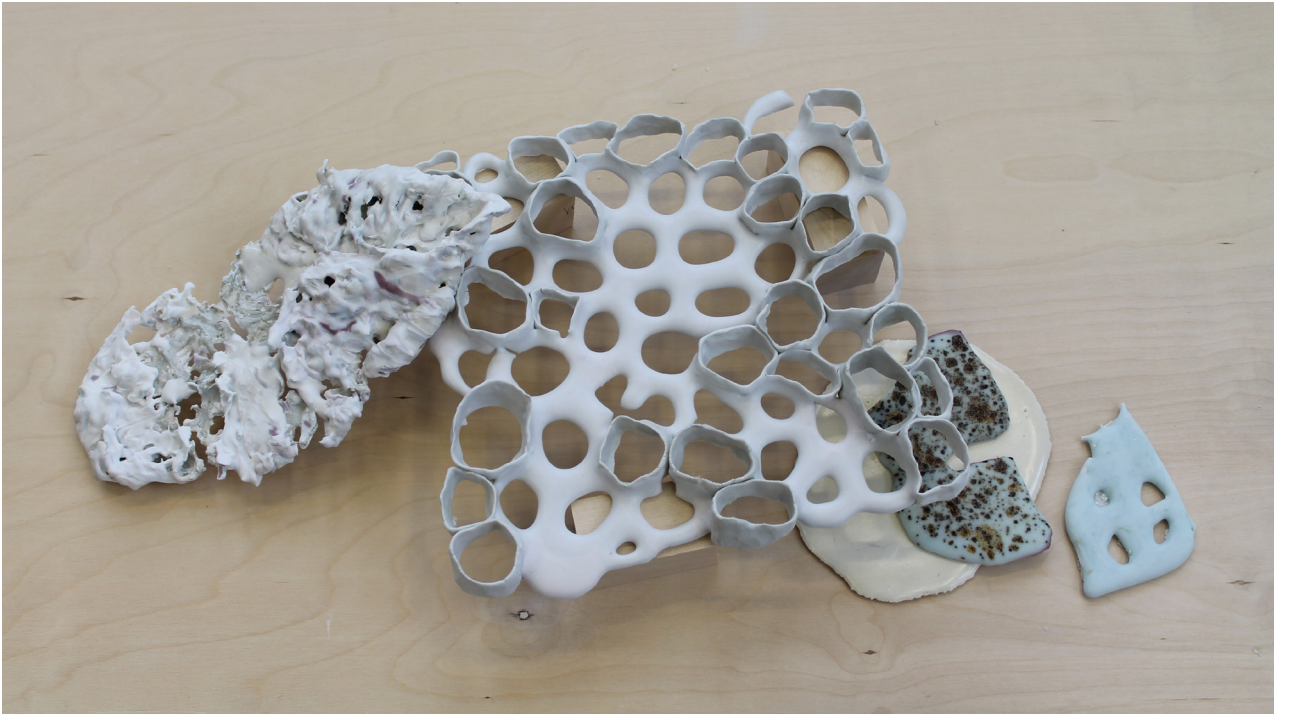
Det är inte många dagar till examinationen och jag känner mig stressad. Vågar inte lita på mitt seende och känsla. Jag fotograferar och flyttar på delar om och om igen. Jag lägger till och tar bort. Jag testar med olika färger på underlaget för att se om det gör något med färgen på objekten. Jag blir nästan överväldigad av alla valmöjligheter jag har. Till slut bestämmer jag mig. Jag har byggt ihop delar till tillfälliga skulpturer. De är självständiga, men också beroende av varandra. Jag ser på min installation som en helhet, där delarna tvingas kommunicera och relatera till varandra. Jag vill åt känslan av att de vill något och att det är viktigt, men jag vet inte vad. Det känns viktigt att våga leka och inte ta mig själv eller arbetet på för stort allvar. Låta vissa saker få vara frågande, abstrakta och till och med "fina". Det är en installation som ger intryck av färg och form.

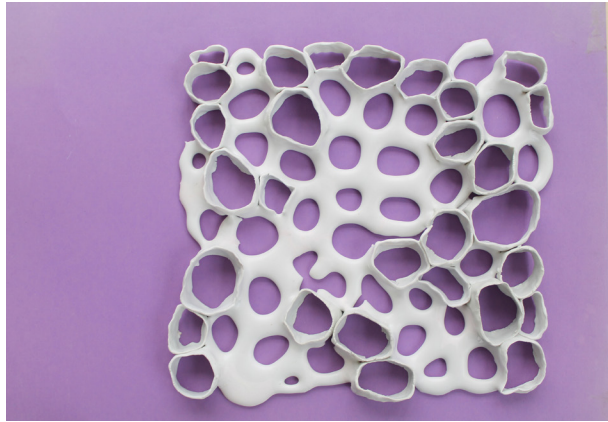
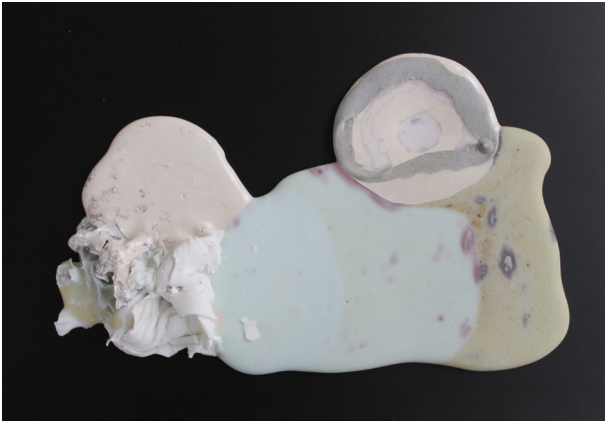
Vart dras blicken, vad ser ögat och vad känner du inom dig. Vill du själv gå fram och börja leka och flytta runt på delarna och göra egna kompositioner? Har jag gett dig inspiration och glädjen att själv vilja leka?

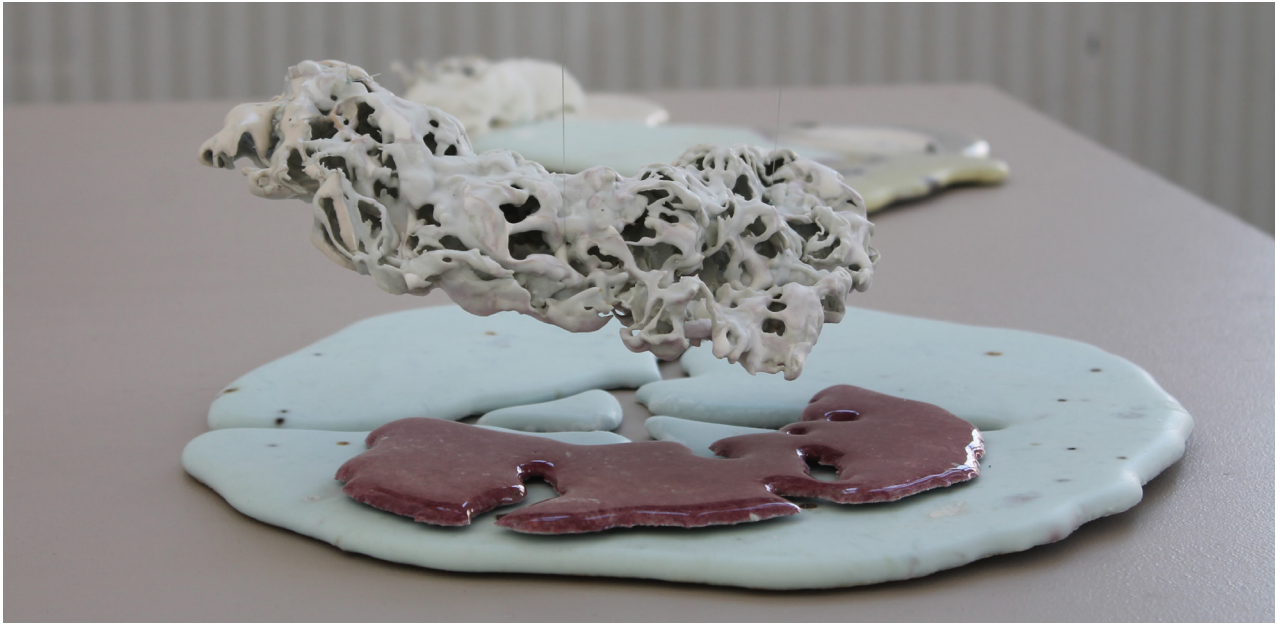

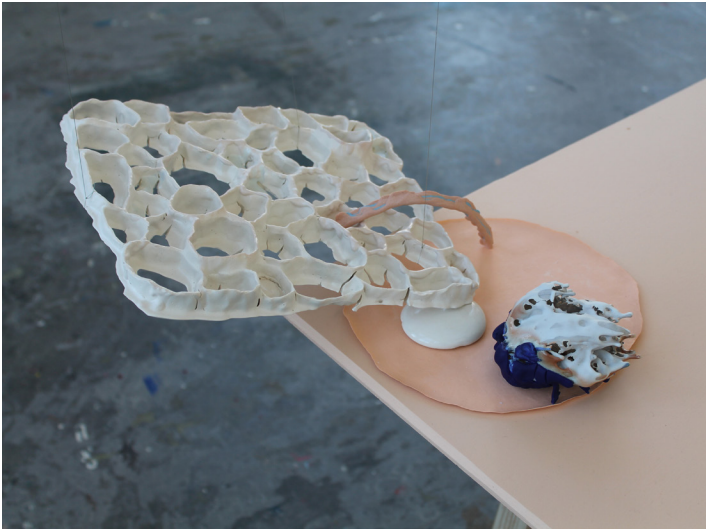
PROVAR OLIKA BAKGRUNDER

INSTALLATION

SLUTSATS

REFLEKTION

Mitt examensarbete har känts befriande och lustfyllt, som att konstant vara på en upptäcksfärd. Det som har varit svårast är att ta beslut. Jag har haft fler än ett spår att välja på. Under min examination pratade vi om att stanna upp i arbetet för att ta det där jobbiga beslutet och begränsa mig till en metod. Kanske hade det hjälpt mig att upptäcka ännu mer, men genom att arbeta med flera metoder och olika tillvägagångssätt har jag samlat på mig material som jag kan experimentera och arbeta med livet ut.

Vad har jag då kommit fram till?

Jag kan skapa volym och struktur med glasyr, genom att blanda i lera eller sänka temperaturen på ugnen. I början blev jag fascinerad över glittret med Egyptian Paste för att sedan experimentera med lera och glasyr som blev den mest spännande upptäckten i mitt arbete. I mitt experimenterade med lera och glasyr upptäckte jag helt andra ytor, färger och konsistenser som skiljde sig från Egyptian Paste. Dessa två material blev i kompositionerna bra kontraster gentemot varandra.

Jag har haft många tekniska utmaningar under projektet. En har varit att bygga på höjden. Kan det räcka med att det är horisontellt? Jag tycker om effekten av att det smälter ut och går sin egna väg. Vill jag ha objekten upprätt så kan jag ställa objekten upp, sätta på vägen eller ha hängandes för att skapa nivåer. Det utnyttjade jag i min installation, men det är också något jag vill fortsätta mer med. Då jag bara har börjat.

En annan teknisk utmaning har varit att hitta en fiffig lösning för hur jag kan skydda ugnen och andras föremål som befinner sig där tillsammans med mina. Jag har använt keramisk fiber som är farligt för luftvägarna och som också är dyrt. Det har varit nödvändigt för mig att använda det keramiska fibrer för att få fram de resultaten med lera och glasyr. Nu i efterhand har jag funderat på vad jag kan använda istället för det keramiska fibret. En tanke har varit att använda lera som skydd istället.

Överraskat mig själv har jag verkligen gjort. Det är inte lätt att försöka lura sig själv när man har sina erfarenheter och kunskaper. Det sitter i händerna och i huvudet. Det hjälpte att använda ordet improvisera i stället för intuitivt och okontrollerat. Att använda mig av mina kunskaper till materialen och ta vara på dem för att gå vidare i arbetet. Det känns som att jag började leka och experimentera mer då. Nu i efterhand hade jag velat släppa kontrollen ännu mer. För helt släppte jag den inte. Kanske kommer det i nästa del av min utveckling. Mina händer och framförallt tanken hade ett finger med i spelet konstant.

Bakom mitt arbete finns en känsla inombords av att inte riktigt förstå. Att allt är så stort och ogreppbart. Jag letar efter sambanden, möten och förklaringar. Det abstrakta talar till mig, genom färg och form ger mig associationer till verkligheten runt omkring mig.

Mitt examensarbete har lett mig in på väldigt många nya vägar med materialet. Jag har upptäckt de mest oväntade formerna och färgerna, genom att inte göra så som jag brukar göra med lera och glasyr. Jag har använt mig av att formerna alterneras, smälter och kollapsar i ugnen. Jag har tagit risker och vågat misslyckas. Jag har lärt mig att ett misslyckande kan leda till något nytt och lyckat.

KÄLLHÄNVISNING

PROCESSEN

Christina Schou Christensen

<http://christinaschouchristensen.dk/>

<http://mindcraftexhibition.com/mindcraft-exhibitions/mindcraft13-milan/shaping-fluid-christina-schou-christensen/>

IMPROVISATION

Om ögonblickskonst

<http://spraktidningen.se/artiklar/2013/04/slapp-kontrollen-med-improviserad-poesi>

GÅ UPP I FORMAT

Lynda Benglis

<https://www.theguardian.com/artanddesign/2012/feb/22/lynda-benglis-uk-retrospective-interview>

<http://www.theartstory.org/artist-benglis-lynda.htm>

TACK TILL

Mina klasskamrater som har funnits där i tre år nu Viktor Linder, Camilla Larsson, Elina Reiver och Clara Fjällström. Extra stort tack till guldklimparna Emma Rissanen och Karin Granlöf.

Alla klasskamrater från Smyckekonst och Textilkonst.

Tack till alla på keramiken för den goa stämningen, uppmuntran, inspirationen och hjälpsamheten som finns.

Rebecka Larsdotter för din positivitet och energi och skaparglädje. Stor inspiration! Tack för all din kunskap och upptäckter som du har delat med dig av.

Min lärare James Makins och Jeanne Jaffe på University of the Arts i Philadelphia som har varit en stor inspirationskälla i mitt examensarbete.

Anna Persson, min handledare, spännande och hjälpsamma samtal. Fått mig att titta på mina alster med nya ögon. Du har funnits där som en stöttepelare. Orden som du har sagt, som har sammanfattat mitt projekt och fått mig att förstå bättre vad det är jag vill undersöka.

Mina lärare, David Carlsson, Renata Francescon och Mia E Göransson som har följt min väg med keramiken i tre år och som har hjälpt mig att kunna prata om min process och förstå hur den fungerar.

Charlotta Klingström, för din hjälp och dina tips om allt på avdelningen.

Till min familj och mina vänner som är mitt allt, tack för att ni tror på mig!

RECEPT

CONE 6 PORCELAIN

CAN FIRE TO
CONE 10

Richard Zakin (via Mimi Obstler)

Can be fired higher to cone 10 but may warp.
At cone 10-11-12 it becomes self glazing, but
at cone 12 may bloat and melt.

		1kg	2kg	3kg
Grolleg Kaolin	50	500	1000	1500
Nepheline Syenite	15	150	300	450
Custer (Potash) Feldspar	7	70	140	210
Dolomite	8	80	160	240
Silica (Flint)	20	200	400	600
		<hr/>		
	gram:	100	1000	2000 : 3000

+ Macaloid (or Vee Gum Tee) + 2 20 ~~400~~ 60

This also makes a good slip unglazed on
top of cone 10-12 porcelain body.

Comments after testing: Håll inte i för mycket vatten (när jag gjorde blandning)
Älskar färgen i reduktion Δ12, blå/grön
plus att den blev krämig.

Egyptian Paste

Test av olika temp cone 08 06 04

NR 2 (Robin Hopper) cone 08	
Fältspat (testa med både kali & natrium)	36%
Kvarts	18%
Kaolin	14%
Ball clay	5
Bakpulver	5.5
Krita	4.5
Natriumkarbonat	5.5
Bentonite	4.5
Fine white sand?	7

Använde 11% Bakpulver i balla

istället för bikarbonat

NR 3 (Ceramics today) cone 010-06	
Natriumfältspat	38
Kvarts	38
Ball clay	12
Natriumkarbonat	6
Bakpulver	6

TESTA ALLA EGYPTIAN PASTE UTAN OXIDER OCKSÅ!

NR 6 Egyptian paste II

NR 4 Basic E.P	
Ball clay	20
Natriumfältspat	35
Kvarts	35
Natriumkarbonat	10
+ Kopparkarbonat	3
eller manganoxid	5
koboltkarbonat	2

NR 5 EUP E.P

Natriumfältspat	38
Kvarts	38
Ball clay	12
Natriumkarbonat	6
Bakpulver	6
+ Kopparkarbonat	3

Natriumfältspat	28
Kvarts	19
Kaolin	13
Ball clay	5
Bakpulver	6
Natriumkarbonat	6
Krita	5
Kvarts sand?	8
+ Kopparkarb.	3
koboltcarb.	2

NR 7 E.P

NS	39
Natriumcarb.	06
Bakpulver	06
Kaolin	06
Ball clay	06
Kvarts	37
+ Kopparkarb.	2
Koboltcarb.	1
Krom	0.5
Manganoxid	10-20

NR 10 JOHN BRITT cone 04

Kaolin	6
Ball clay	10
Kvarts	36
NS	36
Natriumkarbonat	6
Bakpulver	6
Veegum = Bentonit?	3
TESTA	
+ Kopparkarbonat	2

NR 11 Amy Waller cone 010-04

Kvarts	85
Bakpulver	6
Ball clay	5.2
Krita	1.9
Custer Feldspar	1.9
Testar kalifält.	
+ Kopparsoxid	1
och manganoxid	5

TESTA ATT BLANDA MED 06% OCH 6% Natrium

FINE WHITE SAND OCH SILICA SAND kan användas kvarts istället. (lite grövre kvarts) sand svårt att få tag i.

Köpa mer Bakpulver & bikarbonat

016 - 796°
015 - 791-818°
014 - 837-861°
013 - 861-882°
012 - 875-894°
011 - 903-915°
09 - 920-930°
08 - 942-956°
07 - 776°
06 - 978-1013°
05 - 1031-1044°
04 - 1063-1077°

NR 13 SYLVIA HYMAN'S

Kvarts	30
Bentonit	40
Natriumcarb.	20
+ Koppcarb.	4
TESTA EN YTERLIGARE MED EXTRA KVARTS 30%	

NR 14 BASE GLAZE cone 010-06

Natriumfältspat	39
Kvarts	39
Ball clay	12
Natriumkarbonat	6
Bakpulver	6
+ oxider upp till	3%

NR 15 E.P cone 08-06

Natriumfält.	35
Kvarts	35
Ball clay	12
Bentonit	22
Bakpulver	6
Natriumcarb.	6
+ oxider	

NR 16 E.P cone 09-08

Ball clay	25
NS	25
Fvit 2124? Testa utan & testa med Fvit	15
Kvarts	20
Fine sand? utan calcined Borax?	5
Natriumkarbon.	4
Bentonit	3
+ oxider	

NR 17

Kvarts	73
Bentonit	18
Bakpulver	9
Bikarbonat	

NR 19 Robin Hopper - cone 08

Kalifältspat	36
Kvarts	18
Kaolin	14
Ball clay	5
Bikarbonat	5.5
Bakpulver	5.5
Krita	4.5
vit sand (utan)	7
Bentonit	4.5

Kalciummetaborate

Bikarbonat

Natriumkarbonat (soda ash & sodium carbonate) • BAKpulver
Natriumfältspat = Natronfältspat

NR 2 - gjorde 2st en med Kali & en med Natron. Slagit upp bakpulver & Natriumkarbonat utöver 1g, ingen sand.

Kopparkarbonat	• 4%
Kopparsoxid	• 3%
Koboltoxid	• 2%
Manganoxid	• 10%

(Tror jag...)	2%
fel	3%
	1%
	10%

1000 g · 300 g 116
 700 g A141 · 100g | 700g

NS	50	350
Kaolin	16	112
BaCO ₃	34	238
MnO ₂	10	70

1000 g · 500 g PORSLIN
 500 g A159 · 100g | 500g

Kalc. kaolin	1	5
Kvarts	18	90
Zinkoxid	25	125
Fritta 2120	48	240
Titandioxid	8	40

1000 g · 800 g PORSLIN
 200 g A159 · 200g

Kalc. kaolin	2
Kvarts	36
Zinkoxid	50
Fritta 2120	96
titandioxid	16

1000g · 400g Porcelain
 600 g A155 · 600g

Kalifält.	240
Kaolin	25
Ballclay	25
Kvarts	120
krita	120
titandioxid	60

OXIDATION

Alasyrer

a48 • turkos 1KG

Kalifältspat	37 : 370
Kaolin	1 : 10
Kvarts	27 : 270
Krita	11 : 110
BaCO ₃	18 : 180
Li ₂ CO ₃	6 : 60
CuO	2 : 20

a104 • gul/vit 1KG

Kalifältspat	44 : 440
Ballclay/piplera	28 : 280
Krita	4 : 40
Dolomit	24 : 240
Rutil	6 : 60

lila/rosa 1KG

Gerstley Borate	21 : 210
NS	16 : 160
Kaolin	11 : 110
Krita	20 : 200
Kvarts	32 : 320
Tennoxid	5 : 50
Kromoxid	0.15 : 1.5

a275 • rosa 1KG

Kalifältspat	47.9 : 479
Kvarts	11.6 : 116
Krita	9.7 : 97
Zinkoxid	21.2 : 212
Tennoxid	9.7 : 97

Vit, opak, glansig 1KG

Kalifältspat	60 : 600
Dolomit	20 : 200
Kvarts	15 : 150
Kaolin	5 : 50
Tennoxid	10 : 10
Orange fk	2 : 20

Rosa • vita kanter • matt

Kvarts	26 : 260
Kalifältspat	25 : 250
Krita	21 : 210
Kaolin	15 : 150
Kalc. Kaolin	13 : 130
Rosa fk 2754	2 : 20

Nu, bara att köra på!
Inte göra prover utan
chansa • blanda i
porslin, men lite grann
& bränn i lägre temp.
ca 1220 - 40°C

a155 1KG

Kalifältspat	400
Kaolin	50
Ballclay	50
Kvarts	200
Krita	200
Titandioxid	100

a311 • ljusblå/lila • siden

Kalifältspat	35.2 : 352
Kaolin	18.5 : 185
Kvarts	14.8 : 148
Krita	25.9 : 259
TiO ₂	4.6 : 46
Cr ₂ O ₃	0.5 : 5
CoO	0.5 : 5

VÅR & SOL IDAG, DEN 15 MARS • UNDERBART!!

a73 • vit kristall

Kaolin calc.	1.7 : 17
Kvarts	19.5 : 195
Zinkoxid	26.4 : 264
Fritta 2120	52.5 : 525
Tennoxid	5 : 50

a14 • torr

NS	50 : 500
MgCO ₃	50 : 500
fk grå	:
svart	:

a289 • gul matt

Kalifältspat	45 : 450
Kaolin	7 : 70
Krita	3 : 30
BaCO ₃	20 : 200
Talk	10 : 100
Zirkonsilikat	15 : 150
Fe ₂ O ₃	3 : 30

a141 • matt

NS	50 : 500
Kaolin	16 : 160
BaCO ₃	34 : 340
FK	:

